

Vi har en bra utgångspunkt inför kommande år

SVT betraktas som framgångsrikt, kreativt och spännande

KRÖNIKA

Annie Wegelius,
programdirektör
ATV

Om en dryg vecka slutar jag som programdirektör på SVT och många frågar hur det känns. Jag önskar att jag hade en bra one-liner som svar men det är som i Per Gessles låt: "Här kommer alla känslorna på en och samma gång".

– Huuh, vad KONSTIGT att inte vara en naturlig del av SVT:s inre liv längre.

– Usch vad TRIST, jag kommer att sakna mina underbara kollegor, fan

vad SKÖNT att inte vara styrd av en så tigt kalender, vad MÄRKLIGT att det skall fattas programbeslut utan mig.

Vad INTRESSANT det kommer att bli att följa SVT utifrån, eller kommer det det? Fasen vad jag kommer att SAKNA gemenskapen på SVT, himla HÄRLIGT att få ha större frihet....

Jag vill inte gå så långt att jag kallar det separationsångest men det är ett överraskande långt och lyckligt kapitel i mitt yrkesliv som jag nu stänger för att påbörja ett nytt.

Visserligen kommer jag under det kommande året att fungera lite som en Senior Advisor till SVT med några utpekade projekt som syftar till att göra klart sådant som jag aldrig mäktade eller hann med i min roll som PD, men jag gör mig ingen illusion om att det kommer att kännas likadant som att vara en daglig del i det fantastiska flöde av tankar, idéer och beslut som PD-jobbet innebär.

Det är lätt att bara tänka på allt positivt just när man skall sluta på ett jobb. Medan det pågår som bäst kan man förlora siktet på vilket underbart jobb man har och vilken unik företeelse som SVT är. Stress kan ju t ex framkalla lite tunnelseende. Man gnyr lite över alla möten, klagar lite över maten i personalmatsalen eller att programbudgeten inte riktigt räcker till.

Hur meningsfullt och härligt det än är skuttar man kort sagt kanske inte runt i glädjeyra varje timme på jobbet – fast man borde. Och det är nog mänskligt.

Men... jag tror inför framtiden att det är extremt viktigt att ni alla som jobbar på SVT inte tappar siktet på vilket privilegium det är att jobba med public service. Att ni tar ansvar för er egen motivation.

Den senaste medarbetarenkäten visade att vi inte har tillräckligt många eldsjälur – som verkligen brinner för SVT och som är bärare av den energi och engagemang som skapas av hög motivation.

Detta blir ju ett långsiktigt problem eftersom ökad energi hos medarbetarna på SVT är sättet att öka den tillgängliga resursen på. Resursen vi behöver för att behålla och öka vår attraktionskraft.

Någon annan resurs i form av mer licensmedel tex kan vi ju inte räkna med.

– Så hur gör man för att få fatt i motivation, glöd och tacksamhet över att jobba på SVT? Ett sätt är att gå utanför huset och möta omvärlden så ofta som möjligt.

Och jag menar omvärlden i en vid bemärkelse - allt från internationella konferenser till att äta en enkel lunch på stan med en kompis.

När vi t ex möter andra public service-bolag internationellt och jämför har SVT som bolag en

otroligt sympatisk konstruktion, vi har stort oberoende, stort förtroende, folket gillar oss och vi är inte vare sig politiserade, korrupta eller marginaliserade. Vi är betraktade som framgångsrika, kreativa och spännande.

Jämfört med andra svenska medieföretag har vi en guldsits: Många kommersiella medieprodukter bär sig helt enkelt inte längre. Och många nya har ännu ingen affärsmodell som funkar.

På SVT har vi en affärsmodell som funkar. Och även om vi alltid tycker att vi saknar dom där sista hundra miljonerna varje år har vi ansenligt mer pengar att skapa utbud för än våra kollegor på andra kanaler.

Och vi kan planera långsiktigt och driva förändring i vår egen takt inte bara efter det senaste kvartalets försäljningsresultat.

Vi har under Evas ledning skapat massor av bra förändring tillsammans och SVT har en fantastisk utgångspunkt inför de kommande årens spännande men lite skakiga läge på mediemarknaden.

Men det går ju som bekant inte att leva särskilt länge på gamla framgångar. Innovationskraft och relevans måste skapas varje dag.

Jag tror att SVT måste skapa det genom att vara än mer öppen gentemot omvärlden.

SVT kan bli mer nyfiket och mindre självgott. Öppna sig för mer samarbeten och nätverk med andra företag och organisationer och länder. Vara nyfikna på den intelligens, erfarenhet och kunskap som branschen utanför har att bidra med.

Tro inte att vi har alla svar i huset.

Det finns alltid kopplingar, insikter och lösningar som kan skapas av input utifrån.

Värda relationerna med produktionsbolagen och andra entreprenörer och kreatörer. Utveckla entreprenörskapet i huset, var påhittiga i största allmänhet och stötta allt mångfaldsarbete. Ju fler perspektiv, erfarenheter, personligheter och röster som hörs desto bättre.

Boka färre och kortare internmöten och ät lunch på stan regelbundet (för er som jobbar i Stockholm: Spring räknas inte) och det viktigaste av allt: släpp aldrig publikperspektivet!

Var nyfiken på vad människor tycker om utbu-

det. Framför allt sådana som inte ingår i samma värdegemenskap som majoriteten av SVT:s medarbetarna eller våra kompisar.

Jag berättade på den senaste 100-gruppen om ett sånt möte: På ett flygplan häromsistens hamnade jag brevid en öldrickande tatuerad kvinna i tights (jag tänker, hårfrisörska, ej samhällsintresserad, ytliga intressen).

Ni är säkert helt fördomsfria men jag brukar ganska snabbt bestämma mig för om jag tror att jag kommer att ha något utbyte av folk jag träffar på flyget eller ej.

Lika ofta får jag lyckligtvis mina förutfattade meningar utmanade, så även denna gång. Kvinnan visade sig vara en trebarnsmamma i Vallentuna. Efter en gedigen universitetsutbildning och en sväng på statsarkivet hade hon blivit högsta-

dielärare för att bygga kommande generationer.

När jag berättade var jag jobbad liksom gnistrade det till i kvinnans ögon, hon beställde en flaska vin och höll sedan ett en timmes brandtal om public service som hade rört er till tårar.

SVT hade genom barnprogram lärt henne svenska när

hon som adopterad tre-åring hade kommit till Sverige från Colombia. SVT har betytt massor för hennes tre barns uppfattning om världen, för Disney och kommersiella kanaler är "bara skrämig skit".

Själv tittade hon mest på Aktuellt och dokumentärer som den samhällsintresserade person hon visade sig vara. Sist men inte minst använde hon SVT dagligen (SVT plus UR) i sitt arbete i skolan. Och på ett helt fantastiskt sätt kunde hon beskriva hur rörliga bilder och berättelser pedagogiskt skapar sammanhang och därmed kunskap hos hennes elever.

Jag var helt vimmelkantig av denna feedback på vad SVT betyder för en vanlig kvinna i förorten.

Fattar ni, vilken grej?

Inte konstigt att man i de lägena känner sig stolt över att ha fått vara en del av detta företag.

Fast man ska väl ändå sticka när festen är som bäst!

Annie Wegelius

(Krönikan var publicerad i Vipåtv 23/8 2013)